

לפני שכנסה, ולאחר שבא עליה, נתנו לה, מהו שתתגרש בו לכשיכנס אותה?

וצידי הספק הם:

האם נאמר: **כיון דאגידא ביה — כארופתו דמיוא**, והרי הוא כארוס האומר לבלר שיכתוב לו גט כדי שיוכל ליתנו לאשתו לכשישאנה, שיכול לכתוב אותו עתה, וליתנו לה כשיכנסנה.

או דלמא, כיון דלא עבד בה מאמר, לא!

כיון שעדיין אינה נחשבת כארוסתו אלא רק כזקוקה לו, ולכן אינו יכול לכתוב אותו עתה, ולגרש בו לאחר שיכנסנה.

תיקו:

[עיי' בתוס' שביארו שהשאלה היא אם גט זה פוסלה לכהונה מדין ריח הגט, כי מדאורייתא ודאי אינה מגורשת, שהרי אינו יכול לגרשה עתה מן התורה גם אם יעשה בה מאמר].

בעי רב חנניה: יבם שעשה מאמר ביבמתו, ולאחר מכן כתב גט לזיקתו בלבד, ולא למאמרו.

או שכתב גט למאמרו בלבד, ולא לזיקתו — מהו שתתגרש בגט שכזה?

וצידי הספק הם:

האם נאמר שהיות ועשה בה קידושי מאמר, הרי **מאמר עילוי זיקה קא רמי שחל המאמר על הזיקה**, והרי זו אישות אחת, שאי אפשר לעקרו חצי ממנה.

ולכן, אם יתן גט למאמר בלבד או לזיקה

אמר ליה רבה: **חיישינן דלמא אתי לאחלופי בגיטא.**

מתקיף לה רבה בר חנן להא דאמר רבה, שאין להתירה מהחשש שיבואו להתיר לכנוס אחר כל גט:

אלא מעתה, גם אם יהיב לה ניירא בעלמא, האם הכי נמי דפסלה!?

ואם כן, מדוע תפסלנה בגט זה, שאינו אלא נייר בעלמא!

אמר ליה רבה: **התב, נייר בעלמא, לא פסיל בכהונה.**

הבא, גט שכזה, למרות שאמר לה שאינה מותרת לכל אדם, כיון שנתנו לה — קפסיל בכהונה.

דתניא: [ויקרא כא] "ואשה גרושה מאישה לא יקחו".

אפילו לא נתגרשה אלא מאישה, ולא הותרה לאף אדם, לא יקחו הכהנים. והיינו "ריח הגט" שפוסל בכהונה.

אמר רמי בר חמא, הרי אמרו:

אמר אחד לבלר: **כתוב גט לארופתי, לכשאכנסנה לחופה, אחר כך אגרשנה — הרי זה גט. מפני שבידו לגרשה כבר עתה מהאירוסין. ולכן אם נתנו לה משכנסה, הרי זה גט.**

ו**אם אמר לו לכתוב גט לאשה בעלמא, שיגרשנה לאחר שיכנסנה, אינו גט, מפני שאין בידו עתה לגרשה.**

בעי רמי בר חמא: כתב גט שכזה ליבמתו